

ПРОЕКТ

ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

VIII скликання

КОАЛІЦІЙНА УГОДА

2014

ЗМІСТ

ЗМІСТ.....	2
УЧАСНИКИ	3
ПРЕАМБУЛА.....	3
А. СТВОРЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ КОАЛІЦІЇ.....	5
Б. РЕФОРМИ	13
1. ОНОВЛЕННЯ ВЛАДИ ТА АНТИКОРУПЦІЙНА РЕФОРМА.....	13
2. СУДОВА РЕФОРМА.....	14
3. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА РЕФОРМА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	17
4. РЕФОРМА ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ	24
5. РЕФОРМА СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ.....	27
6. РЕФОРМА СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	30
7. ДЕРЕГУЛЯЦІЯ ТА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА	32
8. РЕФОРМА ЕНЕРГЕТИКИ ТА ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНІСТЬ.....	35
9. РЕФОРМА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	39
10. РЕФОРМА ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ	41
11. ІНФРАСТРУКТУРА ТА ТРАНСПОРТ	43
12. РЕФОРМА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	45
13. СОЦІАЛЬНА ТА ГУМАНІТАРНА РЕФОРМА.....	46
ПІДПИСИ УЧАСНИКІВ	47
ДОДАТОК 1. ЗРАЗОК ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЧЛЕНА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ	48

УЧАСНИКИ

Ця коаліційна угода укладена учасниками коаліції депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, які підписали цю Коаліційну Угоду.

ПРЕАМБУЛА

Ми, народні депутати України VIII скликання – члени депутатських фракцій, які на підставі статті 83 Конституції України сформували Коаліцію та узгодили нижченаведені засадничі принципи діяльності та спільні програмні політичні позиції та підписуємо цю Коаліційну угоду для створення в новій Верховній Раді парламентської більшості, формування ефективного Кабінету Міністрів України та реалізації програми радикальних реформ.

Ми усвідомлюємо свою відповідальність за долю України у час важких випробувань. Сьогодні вирішуються доленосні питання – збереження незалежності, територіальної цілісності нашої держави та забезпечення її європейського майбутнього.

Український народ заслуговує того, щоб стати одним з провідних європейських народів. Він заслуговує миру, злагоди, процвітання і поваги світового співтовариства.

Своє право на власну державність, свободу і національну гідність наш народ виборов у протистоянні з кримінально-олігархічним режимом, а також у нерівній боротьбі з зовнішнім агресором – відродженою імперією, враженою вірусом реваншизму і шовінізму.

Україна втратила у цій боротьбі своїх найкращих синів і дочок, частину території, зруйновані підприємства та інфраструктуру. Росія продовжує шантажувати нас загрозою розгортання масштабних військових дій, енергетичною та торгово-економічною блокадою.

Але Україна вже здобула у цій боротьбі найголовнішу перемогу. Ми відстояли свою славу і волю, за нами – правда і визнання всього світу. Сьогодні ми стоїмо на порозі нового життя для свого народу і нової епохи для цілої Європи.

Ми будуємо свій Український дім на надійній основі європейських цінностей та патріотичного піднесення всього нашого народу.

«Гідність. Свобода. Майбутнє». Ось формула базових цінностей Української революції та української національної ідеї.

Питання «Бути чи не бути?» стоїть перед нами не лише з уваги на зовнішню агресію, але й внутрішні виклики. Корупція, бідність, економічна відсталість – це найсильніший союзник бойовиків, терористів, інтервентів та реваншистів. Нам треба зламати неофеодальну політико-економічну модель і демонтувати механізм, що збагачує невелике коло олігархів та корумпованої бюрократії, які фактично приватизували державу.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

Україна потребує швидких змін, радикальних і не завжди популярних реформ. Ми свідомі того, що шанс України на розвиток нищили не лише корупція та олігархія, але й безвідповідальність політиків і популізм, який не знав жодних меж. Безвідповідальність і популізм мають піти з нашого життя. Тому, опираючись на кредит довіри, необхідно роз'яснювати громадянам ситуацію, що склалася в нашій країні, та доносити суть і невідворотність тих реформ, що реалізуються владою.

В основу Коаліційної угоди закладено Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» – розроблений Президентом України план змін, реалізація якого забезпечить запровадження європейських стандартів життя та гідне місце України в світі. До 2020 року Україна має бути готовою подати заявку на членство в ЄС.

Векторами руху у провадженні спільних політичних позицій є: сталий розвиток країни; безпека держави, бізнесу та громадян; відповідальність і соціальна справедливість; гордість за Україну в Європі та світі. Ми посилимо позиції України в світі та реінтегруємо тимчасово окуповані території.

Ми будемо неухильно дотримуватися таких принципів:

- відкритості як до людей, так і між членами Коаліції;
- неприйняття корупції та обмеження будь-яких її проявів;
- націленості на результат;
- недопущення та засудження популізму;
- відповідальності.

Сторони Коаліційної угоди свідомі того, що попереду в Україні декілька важких років. Але це необхідний час для подолання кризи і наслідків війни та відновлення економіки. Ми впораємося з цими завданнями лише тоді, коли наша коаліція політичних партій, парламентська більшість та Кабінет Міністрів України будуть єдиним цілим. Необхідна жорстка дисципліна виконання спільно прийнятих рішень.

Ми зможемо реалізувати нашу програму, бо за нами прагнення українського народу на достойне життя в Європейському Союзі. Нас надихає те, що Україна вистояла, Україна змінилася і Україна переможе.

А. СТВОРЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ КОАЛІЦІЇ

1. СТВОРЕННЯ КОАЛІЦІЇ

- 1.1. Відповідно до статті 83 Конституції України учасники цієї коаліційної угоди («**Коаліційна Угода**» або «**Угода**») створюють коаліцію депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, що підписали цю Коаліційну Угоду.
- 1.2. Ця Коаліційна Угода визначає політичні позиції, узгоджені її учасниками, та зобов'язання учасників щодо діяльності Коаліції та їх участі в Коаліції.

2. ЗАГАЛЬНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УЧАСНИКІВ КОАЛІЦІЇ:

- 2.1. неухильно дотримуватися умов Коаліційної Угоди, діяти чесно, прозоро, в інтересах держави та суспільства;
- 2.2. вживати всіх необхідних дій для реалізації реформ, визначених цією Коаліційною Угодою, включаючи, без обмеження, прийняття законів, постанов та інших актів Верховної Ради України, внесення змін до Конституції України у разі необхідності;
- 2.3. сприяти Прем'єр-міністрові України та членам Кабінету Міністрів України, які будуть призначені Верховною Радою України, у реалізації реформ, визначених цією Коаліційною Угодою;
- 2.4. повністю та своєчасно виконувати рішення Коаліції;
- 2.5. підтримувати рішення Коаліції публічно;
- 2.6. не вчиняти будь-яких дій, що можуть перешкоджати досягненню цілей Коаліції, визначених цією Коаліційною Угодою та рішеннями Коаліції;
- 2.7. сумлінно виконувати обов'язки народних депутатів України, в тому числі брати участь у всіх засіданнях Верховної Ради України та Комітетів Верховної ради України, членами яких вони є, голосувати особисто;
- 2.8. не використовувати будь-яким чином статус народного депутата та депутатський мандат в особистих, зокрема корисливих цілях;
- 2.9. забезпечити, щоб регламенти депутатських фракцій, які формують Коаліцію, не суперечили Коаліційній Угоді;

3. РОБОЧІ ОРГАНИ КОАЛІЦІЇ

3.1. Робочими органами Коаліції є:

3.1.1. Збори Коаліції;

3.1.2. Рада Коаліції.

3.2. Збори Коаліції

3.2.1. Склад та порядок роботи Зборів

- i. Збори Коаліції складаються з усіх народних депутатів, які входять до депутатських фракцій, що формують Коаліцію.
- ii. Збори Коаліції правомочні, якщо на них присутні більшість народних депутатів - учасників Коаліції. Рішення Зборів Коаліції приймаються більшістю від народних депутатів – членів депутатських фракцій, які входять в Коаліцію.
- iii. Збори Коаліції скликаються по мірі необхідності для вирішення найбільш важливих питань діяльності Коаліції, а також якщо Рада Коаліції не може прийняти відповідне рішення.
- iv. Збори Коаліції скликаються Радою Коаліції за її ініціативою або ініціативою будь-якої фракції, що входить до складу Коаліції. У випадку. Якщо Рада Коаліції не скликає Збори на вимогу фракції, така фракція має право скликати Збори самостійно.
- v. Порядок денний Зборів Коаліції визначається Радою Коаліції або депутатською фракцією, яка скликає Збори.

3.2.2. Функції та повноваження Зборів Коаліції

- i. Збори Коаліції мають право приймати рішення з будь-якого питання діяльності Коаліції.
- ii. Виключно Збори Коаліції:
 - 1) затверджують програмні цілі Коаліції;
 - 2) приймають рішення щодо приєднання до Коаліції інших учасників;
 - 3) затверджують пропозиції щодо кандидатури Прем'єр-міністра України для подання Президентові України;
 - 4) затверджують Регламент Коаліції;
 - 5) приймають рішення щодо припинення діяльності Коаліції.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

3.3. Рада Коаліції

3.3.1. Склад та порядок роботи Ради Коаліції

- i. Рада Коаліції складається з представників депутатських фракцій, що формують Коаліцію. Рада Коаліції формується на пропорційній основі, кожна фракція призначає одного представника від 15 членів фракції. Одним з представників депутатської фракції в Раді Коаліції повинен бути голова цієї фракції.
- ii. Рада Коаліції проводить свої засідання в міру необхідності. Рішення Ради Коаліції приймаються простою більшістю голосів за умови присутності 2/3 членів Ради на її засіданні.
- iii. Очолюють Раду Коаліції Співголови Коаліції, якими за посадою є голови фракцій, що формують Коаліцію.
- iv. Співголови Коаліції:
 - 1) організують роботу Ради Коаліції;
 - 2) визначають порядок денний засідань Ради Коаліції, скликають засідання та головують на них, забезпечують підготовку питань до розгляду на засіданнях Ради Коаліції;
 - 3) представляють Коаліцію у Верховній Раді України та при взаємодії з Кабінетом Міністрів України.
- v. Формою роботи Ради Коаліції є засідання.
- vi. При розгляді проектів рішень Верховної Ради України, на засіданнях Ради Коаліції доповідають голови відповідних комітетів Верховної Ради України, делеговані фракціями, що формують Коаліцію.
- vii. Засідання Ради Коаліції відбуваються напередодні сесійного засідання Верховної Ради України, або частіше в разі необхідності.

3.3.2. Функції та повноваження Ради Коаліції

- i. Рада Коаліції вирішує всі поточні та оперативні питання діяльності Коаліції. Рішення Ради не можуть суперечити умовам Коаліційної Угоди та рішенням Зборів Коаліції.
- ii. Рада Коаліції:
 - 1) визначає форми взаємодії фракцій, що формують Коаліцію для належного виконання Коаліційної Угоди, здійснювати оперативне координування діяльності Коаліції;
 - 2) забезпечує виконання рішень Зборів Коаліції;
 - 3) роз'яснює положення Коаліційної Угоди;

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- 4) узгоджує позиції щодо голосування за акти Верховної Ради України, виробляє спільну позицію Коаліції щодо законотворчої діяльності у Верховній Раді України або інших питань порядку денного;
- 5) щомісяця розглядає діяльність Кабінету Міністрів України на предмет виконання Коаліційної Угоди, оцінює соціально-економічну ситуацію в країні
- 6) скликає Збори Коаліції;
- 7) в разі необхідності затверджує обов'язкові програми, плани дій, плани-графіки, проекти щодо виконання умов коаліційної Угоди;
- 8) приймає попередні рішення щодо включення або виключення із Коаліції її членів, про реорганізацію Коаліції, припинення Коаліції, які виносяться на затвердження Зборів Коаліції;
- 9) готує пропозиції для Зборів Коаліції щодо кадрових рішень;
- 10) приймає рішення про голосування членів Коаліції за чи проти законопроектів, які розглядаються Верховною Радою України, або про вільне голосування щодо певних законопроектів;
- 11) виконує інші функції, які надаються Раді Коаліції за рішенням Зборів Коаліції.

3.4. Секретаріат.

3.4.1. Інформаційне та технічне забезпечення роботи Коаліції здійснюється секретаріатом Коаліції, який діє на підставі Положення, затвердженого Радою Коаліції.

3.4.2. На Зборах Коаліції, засіданнях Ради Коаліції обов'язково ведуться протоколи, які підписуються Співголовами Коаліції, присутніми на засіданні. Протоколи оформлюються у триденний термін з дня завершення Зборів Коаліції.

4. Зобов'язання Учасників Коаліції щодо керівництва та Комітетів Верховної Ради України:

4.1. Для забезпечення досягнення спільних цілей і координації спільних зусиль на посади керівництва Верховної Ради України та Комітетів будуть обрані представники депутатських фракцій.

4.2. Наступні посади будуть запропоновані опозиції: заступник Голови Верховної Ради України, голови Комітетів Верховної Ради України: _____

_____.

4.3. Функції та/або кількість комітетів Верховної Ради України може бути змінена. Ініціатива про зміну функцій та/або кількості комітетів вимагає рішення Коаліції.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

5. Зобов'язання Учасників Коаліції щодо Кабінету Міністрів:

- 5.1. З урахуванням рівня кваліфікації та добросовісності Кабінет Міністрів має бути сформований відповідно до нової структури Кабінету Міністрів.
- 5.2. Прем'єр-міністр та кожен із членів Кабінету Міністрів мають підтримати цю Коаліційну Угоду шляхом підписання персонального Зобов'язання щодо її виконання відповідно до Додатку 1, та забезпечувати виконання цієї Коаліційної Угоди в межах своєї сфери відповідальності. Міністр визначає кандидатури на посади своїх заступників, а також керівників і заступників керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується міністром. Квотування цих посад не допускається.
- 5.3. Невиконання членом Кабінету Міністрів України його зобов'язань відповідно до цієї Угоди є підставою для його відставки. Учасники Коаліції, які висунули кандидатуру відповідної особи на посаду члена Кабінету Міністрів, мають забезпечити відставку такого члена Кабінету Міністрів за рішенням Зборів Коаліції.
- 5.4. У разі незабезпечення впровадження Кабінетом Міністрів України Угоди Коаліція має ініціювати голосування Верховної Ради України про відставку Кабінету Міністрів України. У разі невиконання окремих розділів Угоди Коаліція має ініціювати у Верховній Раді України розгляд питання про відставку Міністра, до сфери відповідальності якого відноситься відповідні питання.
- 5.5. Щодо керівників державних органів виконавчої влади, державних компаній, призначених за рішенням Коаліції, застосовуються положення цієї Коаліційної Угоди так само, як до членів Кабінету Міністрів.
- 5.6. Кабінет Міністрів України щомісячно звітує про впровадження Угоди перед Верховною Радою України.

6. Зобов'язання щодо взаємодії з Кабінетом Міністрів

- 6.1. Прийняти протягом першої сесії закони, спрямовані на виконання Угоди.
- 6.2. Підтримувати внесені Кабінетом Міністрів до Верховної Ради України проекти законів, які спрямовані на виконання Коаліційної Угоди, та забезпечити їх першочерговий розгляд Верховною Радою України.
- 6.3. Законопроекти, спрямовані на виконання цієї Угоди, будуть вноситися на розгляд Верховної Ради України виключно Кабінетом Міністрів України, Президентом України або, за умови погодження законопроекту з урядом народними депутатами (членами Коаліції).
- 6.4. Якщо проект, внесений Кабінетом Міністрів України на виконання Коаліційної Угоди, не знаходить у Верховній Раді більшості голосів для його включення до порядку денного та прийняття в цілому, Коаліція може порушити питання прийняти рішення про припинення Коаліції.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- 6.5. У випадку, якщо Верховна Рада України приймає закон, що збільшує видаткову частину бюджету, всупереч позиції Кабінету Міністрів України щодо цього питання, Кабінет Міністрів України зобов'язаний піти у відставку, а Коаліція має сформувати новий Кабінет Міністрів України або ж прийняти рішення про припинення Коаліції.
- 6.6. Верховна Рада України до липня затверджує Бюджетну декларацію (Основні напрями економічної та бюджетної політики) розроблену Кабінетом Міністрів України.
- 6.7. У випадку, якщо Кабінет Міністрів України не може узгодити з Коаліцією основні макроекономічні показники та показники державного бюджету (загальні доходи, видатки, дефіцит та загальні видатки по головних розпорядниках бюджетних коштів) під час обговорення Бюджетної декларації, Кабінет Міністрів України зобов'язаний піти у відставку, а Коаліція – сформувати новий Кабінет Міністрів України.
- 6.8. Якщо Верховна Рада України схвалить Бюджетну декларацію, при розгляді проекту бюджету на етапі першого читання Коаліція не буде переглядати основні макроекономічних показники та показники Державного бюджету (загальні доходи, видатки, дефіцит та загальні видатки по головних розпорядниках бюджетних коштів).
- 6.9. Під час роботи у галузевих комітетах Верховної Ради України учасники Коаліції будуть забезпечувати можливість схвалення проектів змін по бюджетних програмах лише в межах загального обсягу видатків по головних розпорядниках бюджетних коштів.
- 6.10. Кабінет Міністрів України має підготувати і затвердити до 15 грудня 2014 року План відновлення країни на 2015-2017 роки.

7. Зобов'язання щодо Угоди про Асоціацію України з ЄС

- 7.1. Коаліція буде першочергово підтримувати законопроекти, подані Кабінетом Міністрів України і спрямовані на виконання Угоди про Асоціацію.
- 7.2. Координація впровадження Угоди про Асоціацію в Кабінеті Міністрів України покладається на Першого Віце-прем'єр-міністра – міністра по євроінтеграції, якому надаються повноваження щодо координації діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в межах питань впровадження Угоди про Асоціацію.
- 7.3. Коаліція буде спільно з Кабінетом Міністрів України впроваджувати пріоритетні для України заходи Угоди про Асоціацію з ЄС в більш короткі терміни, зокрема, до 2016 р. реалізувати основні зміни в сфері технічного регулювання та безпечності харчових продуктів передбачені Угодою про Асоціацію з ЄС.

8. Зобов'язання щодо затвердження Закону про Державний бюджет на 2015 рік

- 8.1. До 15 грудня 2014 року Кабінет Міністрів України має подати до Верховної Ради України проект Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік».

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- 8.2. Бюджет має враховувати необхідність реалізації цієї Угоди та відповідати Програмі Міжнародного валютного фонду.
- 8.3. Учасники Коаліції забезпечать прийняття Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» не пізніше 30 грудня 2014 року.

9. Зобов'язання Учасників Коаліції щодо розробки та впровадження реформ:

- 9.1. Реформи, здійснення яких передбачене Коаліційною Угодою в Розділі Б нижче, мають розроблятися, включаючи підготовку законопроектів та проектів інших нормативних актів, із залученням національних та міжнародних експертів, представників громадськості, з проведенням публічного обговорення;
- 9.2. Стратегічні питання реформ вирішуються на рівні Національної ради реформ. Реформи, для розробки стратегії та координації здійснення яких створені інші спеціальні консультативно-дорадчі органи при Президентові України (Рада з питань судової реформи, Національна рада з питань антикорупційної політики тощо), розробляються та координуються, а їх впровадження підлягає моніторингу такими органами. Відповідні законопроекти вносяться на розгляд Верховної Ради України;
- 9.3. Учасники Коаліції вживатимуть всіх необхідних дій для реалізації реформ, визначених цією Коаліційною Угодою, включаючи, без обмеження, прийняття законів, постанов та інших актів Верховної Ради України, внесення змін до Конституції України у разі необхідності;
- 9.4. Учасники Коаліції сприятимуть Президенту, Прем'єр-міністру та членам Кабінету Міністрів України, які будуть призначені Верховною Радою України, у реалізації реформ, визначених цією Коаліційною Угодою;

10. Зміни у складі коаліції

- 10.1. Депутатська фракція, яка не є учасником коаліції, може, за згодою Коаліції, увійти до її складу, приєднавшись до Коаліційної Угоди. Якщо депутатська фракція, що не є учасником Коаліції, виявила бажання стати її учасником на умовах, відмінних від викладених у коаліційній угоді, за згодою Коаліції всі її учасники укладають нову Коаліційну угоду.
- 10.2. Депутатська фракція має право в будь-який час вийти зі складу Коаліції, попередивши про це письмовою заявою керівників інших депутатських фракцій, які входять до Коаліції, не менше ніж за десять днів до дати виходу. Протягом зазначеного строку така депутатська фракція в будь-який час має право в письмовій формі відкликати свою заяву.
- 10.3. Депутатська фракція за рішенням Зборів Коаліції може бути виключена з її складу в разі порушення такою фракцією Коаліційної Угоди.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

10.4. В разі виходу чи виключення депутатської фракції з Коаліції, Верховна Рада в установленому законом порядку може прийняти рішення про звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України, кандидатури яких були запропоновані депутатською фракцією, що вийшла чи була виключена з Коаліції.

10.5. У разі зменшення кількості депутатів у депутатській фракції, яка бере участь у Коаліції, сфера відповідальності відповідної фракції у органах виконавчої влади може бути відповідно зменшена за рішенням Коаліції.

11. Припинення Коаліції

11.1. Коаліція припиняється у разі:

11.1.1. припинення повноважень Верховної Ради відповідного скликання;

11.1.2. зменшення чисельного складу Коаліції до кількості народних депутатів, меншої ніж визначено Конституцією України;

11.1.3. прийняття Коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.

11.2. Зміни у складі Коаліції, у тому числі у зв'язку з виходом із неї однієї чи кількох депутатських фракцій, якщо при цьому кількісний склад коаліції не стає меншим, ніж визначено Конституцією України, не є підставою для припинення діяльності Коаліції.

12. Дія коаліційної угоди

12.1. Ця Коаліційна Угода набуває чинності з моменту підписання її учасниками та діє до моменту припинення Коаліції.

Б. РЕФОРМИ

1. ОНОВЛЕННЯ ВЛАДИ ТА АНТИКОРУПЦІЙНА РЕФОРМА

Ми формуємо органи влади із професійних добросесних людей та боремося з корупцією

- 1.1. Створення Національного антикорупційного бюро України (НАБ) з січня 2015 року. Забезпечення проведення відкритого конкурсного відбору Директора згідно із Законом. Встановлення оплати праці його Директора та працівників на рівні, що забезпечить їх незалежність. Включення у Державний бюджет на 2015 рік видатків, необхідних для створення та ефективної діяльності НАБ. Запровадження механізмів стимулювання співпраці громадян із слідством, що проводиться НАБ. Надання можливості передачі слідства між територіальними органами НАБ.
- 1.2. Створення Національного агентства з питань запобігання корупції.
- 1.3. Впровадження процедури перевірки на добросесність та моніторингу способу життя публічних службовців.
- 1.4. Ліквідація корупційних схем, що діють в державному секторі. Скасування кримінальної відповідальності за провокацію підкупу, що здійснений в рамках оперативно-розшукової діяльності, та активне використання провокації підкупу для виявлення корупціонерів (насамперед Судах, МВС, правоохоронних органах).
- 1.5. Прийняття комплексних змін до законодавства щодо запровадження державного фінансування політичних партій та забезпечення прозорості фінансування партій та виборчих кампаній згідно з рекомендаціями ГРЕКО .
- 1.6. Оновлення державного апарату шляхом впровадження нової системи підбору, оцінки, підвищення професійної компетенції та звільнення державних службовців, а також справедливої і конкурентоздатної оплати праці із звуженням дискреційних повноважень керівника щодо оплати праці службовців.

2. СУДОВА РЕФОРМА

Ми створимо некорумповану судову систему, яка відповідатиме кращим європейським стандартам та буде забезпечувати верховенство права

2.1. Незалежність суддів та якість їх професійної діяльності

- a. Формування органів контролю за діяльністю суддів (Вища Рада юстиції, Вища кваліфікаційна комісія суддів) з авторитетів у галузі права з бездоганною репутацією на підставі прозорого відбору, подальше удосконалення діяльності цих органів, в тому числі можливість їх об'єднання в один конституційний орган. Встановлення законом порядку обрання членів Вищої ради юстиції та Вищої кваліфікаційної комісії суддів з'їздами суддів, адвокатів, представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ;
- b. Формування Верховного Суду України з визнаних фахівців у галузі цивільного, господарського, кримінального, адміністративного права, формування Конституційного Суду України з визнаних фахівців у галузі конституційного права за визначеними законом критеріями з урахуванням публічного обговорення кандидатур. Підвищення вікового цензу для суддів Верховного Суду України та Конституційного Суду України;
- c. Підвищення вимог для призначення на посаду судді, зокрема щодо віку і досвіду. Призначення та регулярна атестація суддів на підставі незалежного тестування та прозорого конкурсу, залежність розвитку кар'єри судді від результатів конкурсу. Зайняття вакантної посади судді в будь-якому суді, в тому числі в порядку переведення, тільки на конкурсній основі;
- d. Удосконалення регулювання процедури проведення відбіркового іспиту та кваліфікаційного іспиту кандидатами на посаду судді та процедури спеціальної перевірки з метою виключення будь-яких можливостей корупційного впливу на ці процедури;
- e. Опрацювання можливостей монетизації пільг для суддів (в т.ч. житлове забезпечення тощо), державні програми фінансової підтримки (як-то без- чи низькопроцентне кредитування на придбання житла), ліквідація важелів економічного впливу на суддів через будь-які пільги;
- f. Збільшення фінансування суддів та судів, зокрема через підвищення ставок судового збору у майнових спорах незалежно від спеціалізації;
- g. Запровадження механізмів впливу на кар'єру судді рішень Європейського суду з прав людини, якими встановлено порушення таким суддею Конвенції з прав людини.

2.2. Відповідальність суддів, членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів, Вищої ради юстиції та прозорість їх діяльності

- a. Запровадження етичних критеріїв, відповідність яким є обов'язковою для зайняття посади судді, та регулярна перевірка такої відповідності. Відповідність витрат судді

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

та членів його сім'ї їх доходам як один з ключових критеріїв для зайняття посади судді. Повне декларування доходів і витрат суддів, членів Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів, членів їх сімей та пов'язаних осіб у якнайширшому сенсі;

- b. Суспільний контроль, регулярна та позачергова атестація суддів, ротація суддів за результатами атестації. Конкурсний принцип зайняття вакантних посад суддів в судах всіх рівнів. Можливість тимчасового направлення судді до суду нижчого рівня у вигляді дисциплінарного стягнення або постійно у зв'язку із невідповідністю кваліфікації судді рівню суду;
- c. Уніфікація порядку дисциплінарного провадження щодо судді базовим законом, розширення переліку підстав притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, в т.ч. підсилення етичної складової, та диференціація видів дисциплінарних санкцій;
- d. Удосконалення процедури оскарження суддею рішення про притягнення його до дисциплінарної відповідальності;
- e. Формування кадрового резерву з розкриттям його складу громадськості, забезпечення практичної можливості публічного обговорення та врахування думки громадськості в процедурі призначення на посаду судді;

2.3. Вдосконалення процесуального законодавства та практики

- a. Уніфікація процесуальних норм цивільного, господарського, адміністративного (наскільки можливо) судочинства; введення практичних механізмів забезпечення змагальності сторін у процесі (роль судді як арбітра, а не слідчого); забезпечення реалізації принципу правової визначеності: обмеження застосування інституту перегляду рішення за нововиявленими обставинами, направлення справи на новий розгляд;
- b. Практичне впровадження принципу гласності/ відкритості судового процесу, повна відкритість (за виключенням державної та комерційної таємниці, моральних міркувань, недоторканості інформації про приватне життя). Чіткі та прозорі критерії застосування зазначених винятків (зокрема, врахування статусу «публічної особи» та існування переважаючого суспільного інтересу, який виправдовує оприлюднення інформації);
- c. Зменшення навантаження на суддів за рахунок економічних та неекономічних механізмів: судовий збір, плата за прискорений розгляд, письмове та наказне провадження тощо; широке запровадження сучасних інформаційних технологій в роботі суду, в тому числі «електронне судочинство». Удосконалення системи автоматизованого розподілу справ з метою виключення будь-якої можливості впливу адміністрації суду на розподіл справ між суддями;
- d. Запровадження ефективних правових механізмів дотримання строків розгляду справ у судах, в т.ч. притягнення до відповідальності осіб (суддів, сторін, інших учасників процесу), винних у безпідставному затягуванні розгляду справи по суті.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

Запобігання зловживанню процесуальними правами шляхом підвищення ставок судового збору, стягнення судових витрат в повному обсязі;

- e. Вдосконалення інституту оскарження судових рішень, запобігання зловживанню правом на оскарження судових рішень, недопустимість відмови у відкритті касаційного провадження без розгляду касаційної скарги по суті. Врегулювання питання співвідношення статусу і функцій вищих спеціалізованих судів та Верховного суду України, забезпечення практичного виконання функції Верховного суду щодо уніфікації судової практики;

2.4. Забезпечення виконання судових рішень

- a. Забезпечення ефективного судового контролю за виконанням судових рішень, практичні механізми запобігання безпідставній відмові у відкритті виконавчого провадження, зволіканню з вчиненням виконавчих дій;
- b. Запровадження ефективного механізму залежності винагороди державного виконавця від фактичного виконання судових рішень та строків їх виконання;
- c. Підвищення відповідальності за невиконання судового рішення, в тому числі для юридичних осіб, посадових та службових осіб підприємств, установ і організацій.
- d. Впровадження інституту приватного виконання судових рішень.

2.5. Реформування суміжних інститутів: адвокатура, прокуратура:

- a. Підвищення вимог для допуску до здійснення адвокатської діяльності/ представництва у суді, вдосконалення правових підстав для позбавлення допуску до представництва в суді / права на зайняття адвокатською діяльністю у разі порушення закону або норм етики;
- b. Представництво в суді та захист від обвинувачення у кримінальному провадженні здійснюється виключно особами, які отримали право здійснення адвокатської діяльності/ допуск до представництва в суді;
- c. Позбавлення права на здійснення адвокатської діяльності у разі вчинення корупційних правопорушень;
- d. Посилення гарантій професійної діяльності адвокатів, забезпечення рівних прав прокурорів та адвокатів в судовому процесі;
- e. Вдосконалення адвокатського самоврядування, ефективного забезпечення незалежності адвокатури та захисту від будь-якого втручання з боку державних органів;
- f. Практична реалізація Закону України «Про прокуратуру», запровадження норми про невідповідність витрат прокурора, членів його сім'ї та пов'язаних осіб їх доходам як підстави для безумовного звільнення прокурора з посади.

3. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА РЕФОРМА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Ми забезпечимо формування державної системи та системи органів місцевого самоврядування, які будуть забезпечувати ефективний захист громадян, надавати на належному рівні публічні послуги, ефективно розпоряджатися державним і комунальними ресурсами та власністю, збільшимо прав та повноважень місцевих громад

3.1. Децентралізація

- a. Забезпечення прямих міжбюджетних відносин державного бюджету з об'єднаними громадами.
- b. Розподіл повноважень (компетенції) між різними рівнями влади із забезпеченням принципу субсидіарності (повноваження передаються на найближчий до населення рівень, на якому вони можуть бути найбільш ефективно реалізовані), розширити повноваження об'єднаної громади (повноваження громади: позашкільна освіта, загальна середня освіта, утримання органів місцевого самоврядування, у тому числі муніципальної міліції, первинна медична допомога).
- c. Забезпечення бюджетної автономії та фінансової самостійності місцевих бюджетів, за якої бюджетний процес на місцях не залежить від прийняття Державного бюджету, а частка податку на прибуток та ПДФО залишиться в місцевих бюджетах.
- d. Розширення бази податку на нерухомість на всю житлову та комерційну нерухомість та вдосконалення механізм адміністрування (право на надання пільг та ставок податку закріпити за органами місцевого самоврядування), передача з 2016 року повноважень з реєстрації речових прав на місцевий рівень.
- e. Запровадження горизонтальної системи вирівнювання спроможності місцевих бюджетів за доходами на рівні областей та районів/ громад (за рахунок ПДФО та податку на прибуток). У заможних громад не будуть вилучати всі зароблені понадпланові доходи, а бідні громади не будуть повністю на утриманні бюджету, що дасть громадам стимули для розвитку.
- f. Посилення відповідальності профільних міністерств за розвиток галузей: запровадити галузеві субвенції, формульні розрахунки субвенцій у відповідності до запроваджених галузевих стандартів надання послуг (гарантовані державою послуги) та фінансових нормативів їх забезпечення на одного отримувача послуги.
- g. Спрямування всіх капітальних трансфертів в регіони через Державний фонд регіонального розвитку (фінансування проектів розвитку, а не об'єктів інфраструктури).
- h. За 2015 - 2016 роки збільшити частку доходів місцевих бюджетів, що не враховуються при розрахунку міжбюджетних трансфертів у зведеному бюджеті, до 20%.

3.2. Реформа регіональної політики та місцевого самоврядування

- a. Ініціювання внесення змін до Конституції України, які забезпечать правову основу для схвалення низки законодавчих актів, необхідних для реалізації реформи місцевого самоврядування і територіальної організації влади
- b. Деконцентрація та децентралізація повноважень згідно концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні №333-р від 01.04.2014 з передачею місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування
- c. Затвердження плану удосконалення адміністративно-територіального устрою щодо визначення обґрунтованої територіальної основи для формування органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з метою забезпечення доступності та належної якості публічних послуг, що надаються такими органами.
- d. Удосконалення інструментів Державного фонду регіонального розвитку (ДФРР): спрямовувати всі капітальні трансферти в регіони лише через ДФРР; забезпечити фінансування через ДФРР проектів розвитку, а не об'єктів інфраструктури. Забезпечення дотримання вимог статті 24-1 Бюджетного кодексу в частині розміру видатків ДФРР. Розподіл видатків ДФРР між регіонами України передбачити як додаток до Державного бюджету. Запровадження середньострокового планування розподілу видатків ДФРР з метою збільшення передбачуваності фінансових потоків та розробки реальних планів і заходів на рівні регіонів для реалізації проектів розвитку та визначення їх кошторисів, в тому числі із залученням коштів із позабюджетних джерел.
- e. Розробка плану заходів та операційної Програми (2015 – 2017 роки) з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку (ДСРР) на період до 2020 року. Визначення та затвердження об'єктивних показників для моніторингу розвитку регіонів та ефективності інструментів регіонального розвитку, успішності реалізації ДСРР та регіональних стратегій.

3.3. Реформа державної служби та служби в органах місцевого самоврядування

- a. Прийняття нової редакції Закону «Про державну службу», що передбачає:
 - i. деполітизацію та професіоналізацію державної служби;
 - ii. введення нової прозорої класифікації посад державної служби, розвиток вищого корпусу державної служби;
 - iii. запровадження виключно конкурсного відбору на посади державної служби (усіх категорій);
 - iv. перетворення підрозділів по роботі з кадрами в державних органах на HR служби, які функціонально будуть координуватися державним органом з питань державної служби з наступними функціями: реалізація кадрової політики, ведення статистики і HR – аналітики, ведення профілів державних службовців, участь в організації конкурсів на заміщення вакантних посад, оцінці державних службовців, проведення оцінки потреб у навчанні та формування відповідного замовлення;

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- v. впровадження ефективних інструментів оцінювання державних службовців з урахуванням досягнення відповідних цільових показників;
 - vi. запровадження програм розвитку персоналу, планування кар'єри та розвитку талантів, створення кадрового резерву, побудову ефективної системи професійного навчання державних службовців, у тому числі через залучення приватних надавачів послуг, впровадження інноваційних технологій, посилення повноважень та відповідальності державних секретарів міністерств, керівників державних органів за якість таких послуг;
 - vii. уніфікацію розмірів заробітних плат для всіх державних службовців у відповідності з категоріями і в залежності від рівня відповідальності, складності роботи та компетенцій, що вимагаються. Всі додаткові виплати робити виключно на основі оцінки виконання.
 - viii. поетапне підвищення оплати праці державних службовців (до рівня двох мінімальних заробітних плат для найнижчих посад державної служби та відповідним збільшенням оплати праці для інших посад державної служби, максимальне співвідношення 1÷10).
- b. Інституційне посилення системи управління державною службою, в тому числі шляхом утворення державного колегіального органу у цій сфері.
 - c. Прийняття нової редакції Закону про службу в органах місцевого самоврядування, побудованої на європейських принципах публічної служби.
 - d. Підвищення з 2015 року для ЦОВВ мінімум на 100 % заробітної плати із збереженням ФОП.

3.4. Реформа системи органів центральної виконавчої влади

- a. Реформа Кабінету Міністрів України, зокрема шляхом:
 - i. прийняття нового регламенту Кабінету Міністрів України, що передбачає підготовку та прийняття урядових рішень на основі аналізу політики;
 - ii. Запровадження обов'язкової контрасигнації рішень Кабінету Міністрів України міністрами до сфери яких відноситься реалізація відповідного рішення;
 - iii. запровадження посади Державного секретаря Кабінету Міністрів України замість політичної посади Міністра Кабінету Міністрів України;
 - iv. запровадження колегіальності та прозорості діяльності Кабінету Міністрів України, зокрема, шляхом завчасного оприлюднення проектів рішень Кабінету Міністрів України та підвищення ефективності роботи Урядових комітетів;
 - v. впровадження функціональної структури Секретаріату Кабінету Міністрів України.
- b. Реформування центральних органів виконавчої влади, зокрема шляхом:
 - i. впровадження інституту Державних секретарів міністерств;
 - ii. скорочення політичних посад заступників міністра до однієї;

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- iii. укрупнення департаментів міністерств із посиленням відповідальності та збільшенням повноважень їх керівників, утворення типових апаратів (секретаріатів) міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;
 - iv. фінансування міністерств, інших центральних органів виконавчої влади відповідно до обсягу покладених на них завдань та результатів їх виконання;
- c. Надання міністру повноважень з призначення своїх заступників та керівників ЦОВВ, що знаходяться в його координації. Надання керівнику ЦОВВ повноважень з призначення своїх заступників.

3.5. Незалежні регулятори (Національні Комісії)

- a. Формування складу Національних комісій належить до повноважень Президента України. Регулятори мають незалежний статус державних колегіальних органів та не є органами виконавчої влади.
- b. Створення протягом шести місяців Національної комісії з питань державної служби України, Національної комісії з питань транспорту України та Національної комісії по регулюванню лікарських засобів.

3.6. Адміністративні послуги та адміністративна процедура

- a. Делегування органам місцевого самоврядування повноважень з надання базових адміністративних послуг (реєстрація місця проживання, видача паспортних документів, державна реєстрація юридичних та фізичних осіб-підприємців, об'єднань громадян, реєстрація актів цивільного стану, речових прав, вирішення земельних питань, реєстрація автотранспортних засобів, оформлення посвідчень водія).
- b. Розбудова мережі центрів надання адміністративних послуг в районах та містах обласного значення, забезпечення надання через них базових адміністративних послуг.
- c. Загальне скорочення кількості адміністративних послуг. Впорядкування відносин щодо оплати адміністративних послуг, зарахування відповідної плати у прив'язці до надавача такої послуги та суб'єкта, яким утворено центр надання адміністративних послуг.
- d. Законодавче врегулювання відповідно до стандартів Ради Європи відносини органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з громадянами та суб'єктами господарювання, підвищення ефективності процедури адміністративного (несудового) оскарження.

3.7. Електронне врядування

- a. Прийняття пакету законів «Електронного урядування», що вносить порядок і послідовність створення електронних систем на всіх рівнях органів державної влади.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- b. Завершення розробки документів-політик щодо впровадження цільових моделей в сфері електронного врядування для органів влади.
- c. Розробка та затвердження державної Концепції «Електронне урядування України 2020».
- d. Створення міжгалузевої ради з питань впровадження електронного урядування.
- e. Реформування системи електронного цифрового підпису (ЕЦП), з метою забезпечення інтероперабельності, відповідності стандартам застосування ЕЦП в ЄС.

3.8. Реформа публічних фінансів

- a. Запровадження середньострокового бюджетного прогнозування та планування та системи стратегічного планування, в тому числі через введення трьох річної бюджетної декларації та запровадження планів міністерств (у межах граничних сум середньострокового бюджету) на заміну існуючої системи державних цільових програм.
- b. Закріплення чітких бюджетних правил, зокрема щодо виключних випадків внесення змін до бюджету протягом року (з 2016 року).
- c. Зменшення видатків бюджету на 25% та введення мораторію на прийняття видатків бюджету, що не збалансовані доходами, зокрема за рахунок зменшення нехарактерних для державного бюджету видатків, зменшення кількості органів влади та зменшення чисельності державних службовців.
- d. Розширення повноважень Рахункової палати щодо контролю за надходженнями та видатками Державного бюджету України та місцевих бюджетів, зокрема щодо оцінки ефективності реалізації інфраструктурних проектів.
- e. Законодавчо урегулювати питання проведення аудиту місцевих бюджетів.
- f. Створення системи щодо управління ризиками державного боргу з метою запобігання піковим навантаженням на державний бюджет, розвитку вторинного ринку державних облігацій за рахунок проведення активних операцій з державним боргом з вільними коштами на єдиному казначейському рахунку.
- g. Запровадження системи внутрішнього контролю і аудиту відповідно до стандартів ЄС, що передбачає виконання відповідними структурними підрозділами органів влади функцій оцінки реалізації стратегічних та оперативних планів цих органів, досягнення стратегічних цілей, впровадження ризик-менеджменту тощо.
- h. Запровадження повноцінної системи планування і оцінки виконання державного бюджету за результатами (запровадити комплексну систему ключових показників ефективності, зокрема, результативні показники ефективності надання державних послуг).
- i. Запровадження методології ESA95 у публічні фінанси.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- j. Запровадження системи «Прозорий бюджет» з метою забезпечення доступності інформації про державні фінанси для суспільних потреб (у 2015 році).
- k. Введення інституту фінансової медіації (у разі якщо платник податків оскаржує в адміністративному порядку фінансову претензію, він може пропонувати Державній фіскальній службі процедуру примирення шляхом сплати частини збитків, а інша частина вважається погашеною).
- l. Забезпечення дотримання «структурних маяків», передбачених у програмі МВФ щодо дефіциту сектора загальнодержавного управління (за методологією МВФ).
- m. Впровадження Закону України «Про державну підтримку суб'єктів господарювання».

3.9. Реформа державних закупівель

- a. Законодавче визначення особливості процедур державних закупівель у сферах, в яких вони проводяться за процедурою одного учасника.
- b. Запровадження системи електронних державних закупівель для стандартних лотів.
- c. Законодавча вимога до усіх компанії, які хочуть взяти участь у державних закупівлях, встановлювати та оголошувати кінцевих власників (фізичних осіб), частка володіння яких перевищує 10 %. У випадку порушень цієї вимоги шляхом неподання даних заборонити участь таких учасників в тендерах.
- d. Суттєве скорочення кількості винятків із загальних правил та розміщення моніторингової бази на етапах пропозицій та результатів виконання робіт в публічному доступі.

3.10. Реформа управління державною власністю та приватизація

- a. Скорочення переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації (не більше 500 об'єктів, з урахуванням об'єктів, розташованих на території АР Крим).
- b. Передача протягом шести місяців ФДМУ для приватизації об'єктів державної власності, які не забезпечують виконання функцій органів державної влади та щодо яких не прийнято рішення про закріплення у державній власності.
- c. Передача ФДМУ повноважень щодо підготовки об'єктів до продажу.
- d. Скасування норми про обов'язковий продаж на фондових біржах пакетів акцій у розмірі 5-10 % статутного капіталу акціонерного товариства до проведення конкурсу.
- e. Завершення протягом трьох років приватизації усіх об'єктів державної власності, крім заборонених до приватизації, об'єктів, які забезпечують виконання функцій органів державної влади та тих, що є перспективними для розвитку держсектору. Продаж інвестиційно привабливих об'єктів здійснювати із залученням радників та забезпечувати підготовку цих об'єктів до продажу у відповідності з кращими

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

міжнародними практиками. Продаж непривабливих об'єктів здійснювати за спрощеними механізмами (без визначення вартості, із зниженням ціни) одночасно із максимальним залученням інвесторів.

- f. Ліквідація об'єктів, які були виставлені на приватизацію, але на які не знайшлося покупців протягом двох років.
- g. Передача функцій з управління усіма іншими об'єктами державної власності (крім тих, які забезпечують виконання функцій міністерств і відомств) від ЦОВВ до єдиної державної холдингової компанії. Запровадження інституту незалежних директорів.

3.11. Активне співробітництво з комітетами ОЕСР, оформлення заявки на асоційоване членство з метою залучення передового світового досвіду державного управління

4. РЕФОРМА ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

Ми проведемо комплексну реформу правоохоронних органів для ефективного, безкомпромісного захисту прав і свобод громадян України

4.1. Реформування системи кримінальної юстиції (стосовно діяльності правоохоронних органів)

- a. Створення інституту детективів, що поєднують в собі функції слідчих та оперативних співробітників.
- b. Розмежування оперативно-розшукової діяльності поза рамками кримінальних проваджень (контррозвідка СБУ, розвідувальні органи, УДО, Адміністрація Держприкордонслужби, ДПТС) та у рамках кримінальних проваджень – гласних і негласних слідчих (розшукових) дій.

4.2. Формування нової системи МВС

- a. Міністерство внутрішніх справ (цивільний орган, що формує політику у сферах: протидії злочинності та забезпечення громадського порядку; комплексного управління державним кордоном; громадянства та міграції; цивільного захисту, пожежної безпеки та протидії надзвичайним ситуаціям). Забезпечити інституційну спроможність МВС щодо формування політики у зазначених сферах шляхом створення профільних департаментів.
- b. Створення Національної поліції (ЦОВВ у системі МВС, що реалізує політику у сфері протидії злочинності та забезпечення громадського порядку) з такою структурою: поліція громадської безпеки (єдина патрульна служба та служба дільничних інспекторів), кримінальна поліція (оперативно-слідчі органи), підрозділи поліції спеціального призначення (уніфіковані підрозділи швидкого реагування, вичерпний перелік функцій яких встановлено законом), судова поліція.
 - i. Створити нову систему атестації поліцейських з урахуванням міжнародного досвіду. Провести повну переатестацію поліцейських за новими критеріями, оновити особовий склад поліції.
 - ii. Перейти до нової трирівневої системи підготовки поліцейських:
 - кількомісячна загальна базова підготовка для комплектування початкових посад (створення чотирьох поліцейських шкіл для базової підготовки, затвердження навчальних програм для них з урахуванням досвіду США, Грузії та деяких інших країн);
 - спеціалізована підготовка для комплектування посад середнього керівного складу та спеціалізованих посад кримінальної міліції на базі вищої освіти рівня бакалавр (скорочення відомчих ВНЗ, створення єдиної Академії поліції для цих потреб);
 - підготовка магістрів Академією поліції для комплектування посад вищого складу.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- iii. Відмовитись від системи оцінки роботи поліції за статистичними показниками та перейти до нової системи оцінки, де головним чинником є рівень довіри населення певної території.
- c. Державна прикордонна служба (ЦОВВ у системі МВС, що реалізує політику у сфері комплексного управління державним кордоном).
 - i. Підвищити можливості для охорони та оборони державного кордону шляхом створення мобільних механізованих підрозділів та формування повноцінного мобільного загону швидкого реагування.
 - ii. Законодавчо закріпити перепідпорядкування Морської охорони Державної прикордонної служби Штабу Військово-морських сил ЗСУ у разі введення правового режиму воєнного стану.
- d. Державне бюро розслідувань (орган, що реалізує політику у сфері протидії корупції (окрім питань, що належать до відання Національного антикорупційного бюро), у сфері протидії організованій злочинності та з правом ведення досудових розслідувань злочинів у наведених сферах, а також з правом досудового розслідування особливо тяжких злочинів)) до ДБР переходять слідчі органів прокуратури.
- e. Державна міграційна служба (ЦОВВ у системі МВС, що реалізує політику у сфері громадянства та міграції).
- f. Державна служба з надзвичайних ситуацій (ЦОВВ у системі МВС, що реалізує політику у сфері цивільного захисту, пожежної безпеки та захисту від надзвичайних ситуацій).

4.3. Створення муніципальної поліції

- a. Прийняття закону про муніципальну поліцію, що дасть право органам місцевого самоврядування (ОМС) створювати за власні кошти правоохоронні сервісні підрозділи для підтримання громадського порядку та для ведення адміністративних проваджень у сферах відповідальності ОМС (порушення правил паркування, порушення правил благоустрою, порушення громадського порядку тощо).

4.4. Створення Військової поліції

- a. Створення на базі Військової служби правопорядку у Збройних силах Військової поліції, визначивши пріоритетними напрямками її діяльності попередження, виявлення, розкриття кримінальних правопорушень, та надати їй право здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби, а в умовах воєнного стану – всіх кримінальних правопорушень, скоєних військовослужбовцями, а також всіх злочинів, скоєних військовослужбовцями безпосередньо у зоні ведення бойових дій.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- b. Військова поліція повинна мати статус військового формування із правоохоронними функціями та підпорядковуватись Начальнику Генерального штабу Збройних сил України.

5. РЕФОРМА СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

Ми підвищимо обороноздатність держави, реформуємо Збройні сили у відповідності до сучасних вимог та досвіду, набутого у ході АТО, а також будемо розвивати оборонно-промисловий комплекс для максимального задоволення потреб армії та виходу на зовнішні ринки

5.1. Реформування системи забезпечення національної безпеки і оборони

- a. Розробка та прийняти нових редакцій Стратегії національної безпеки та Воєнної доктрини з урахуванням змін у воєнно-політичній обстановці довкола України.
- b. Запровадження в державі системи стратегічного планування та прогнозування з метою запобігання загрозам національній безпеці та визначення порядку дій у кризових ситуаціях, яка б об'єднала у єдиний комплекс заходи політичного, воєнного, економічного, інформаційного та іншого характеру.
- c. Реформування всієї системи мобілізаційної підготовки та мобілізації України з урахування особливостей збройної агресії в сучасних умовах.

5.2. Реформування Збройних сил України (ЗСУ)

- a. Прийняття нових документів оборонного планування з урахуванням сучасних воєнних викликів і загроз національним інтересам та набутого бойового досвіду під час АТО (Програма розвитку Збройних сил, Програма розвитку озброєнь).
- b. Перехід до нової структури Збройних Сил, зокрема, створення:
 - i. Сил спеціальних операцій, призначених для веденням спеціальної розвідки та спеціальних дій щодо знищення (виведення з ладу) важливих державних і військових об'єктів противника, організації боротьби з його диверсійно-розвідувальними силами та незаконними збройними формуваннями, участі в антитерористичних та інформаційно-психологічних операціях, організації руху опору на окупованих територіях, захисту життя і здоров'я громадян, об'єктів державної власності за межами України у районах, в яких виникла надзвичайна ситуація, забезпечення безпеки національного морського судноплавства України, боротьби з піратством (формується на базі частин спеціального призначення Сухопутних військ та Військово-морських сил ЗСУ, визначених сил авіації).
 - ii. Сил негайного реагування, призначених для прикриття державного кордону, стримування, локалізації, ліквідації (нейтралізації) збройного конфлікту, забезпечення розгортання Збройних Сил України в разі виникнення загрози збройної агресії (формується на базі високо мобільних десантних військ, морської піхоти, визначених сил авіації).
 - iii. Сил нарощування, призначених для посилення (збільшення) бойового потенціалу Збройних Сил України з метою ліквідації збройного конфлікту та відсічі збройній агресії.
 - iv. Сил резерву, призначених для територіальної оборони, оперативного обладнання території держави, виконання інших завдань з метою відновлення суверенітету та територіальної цілісності держави (склад:

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- Діючий резерв, що комплектується особами, які уклали контракт на проходження служби у військовому резерві, та Мобілізаційний резерв, що комплектується військовозобов'язаними).
- v. Сили і засоби бойового чергування, призначені для виконання невідкладних завдань з управління військами (силами), ведення розвідки, відбиття ударів засобів повітряного нападу, контролю за дотриманням порядку використання повітряного простору України та інших завдань.
 - c. Відновлення військової інфраструктури, перегляд розташування місць постійної дислокації з'єднань та частин Збройних сил, зокрема, з метою постійної військової присутності на Сході держави. Формування на базі військових містечок системи автономних військових баз з необхідною інфраструктурою для розташування військових частин та із фондом службового житла та соціально-побутовою інфраструктурою для військовослужбовців та членів їх сімей.
 - d. Удосконалення системи мобілізації шляхом створення необхідної чисельності військкоматів та їх працівників, а також створення Єдиного Державного реєстру військовозобов'язаних осіб, ведення якого доручити Головному управлінню оборонного та мобілізаційного планування ГШ ЗСУ.
 - e. Поступовий перехід до стандартів НАТО (STANAG).
 - f. Виведення з підпорядкування Мінінфраструктури Держспецтрансслужби та включити її до складу ЗСУ.
 - g. Збільшення грошового утримання військовослужбовців шляхом підвищення посадових окладів та окладів за військовим званням.

5.3. Реформа оборонно-промислового комплексу

- a. Оптимізація системи фінансової діяльності Державного концерну «Укроборонпром» з метою забезпечення повернення більшості коштів від реалізації контрактів із виробництва та постачання озброєнь підприємствам-виробникам для забезпечення їх ефективного функціонування та розвитку.
- b. Розробка Концепції імпортозаміщення та створення нових промислових потужностей, в тому числі, ліцензійного виробництва критично важливих комплектуючих для забезпечення українських виробників елементною базою, яка не виробляється в Україні.
- c. Організація співробітництва у галузі розробок військової техніки з іноземними виробниками (ЄС, Канада, США, Південно-східна Азія).
- d. Відновлення роботи втрачених важливих підприємств ВПК (Донецький казенний завод хімічних виробів, ДАХК Топаз тощо) на базі інших підприємств.
- e. Відновлення важливих програм розробки багатоцільового оперативно-тактичного ракетного комплексу, літака Дальнього радіолокаційного виявлення та управління, пошук потенційних партнерів для серійного виробництва літаків Ан-70 тощо.

5.4. Реформування системи розвідки

- a. Підвищення оперативні можливості розвідувальних органів, зокрема, шляхом оснащення їх сучасними засобами розвідки та оперативної техніки.
- b. Оптимізація структуру розвідки ЗСУ:
 - i. На рівні Оперативних командувань – формування комплектів оперативно-агентурної розвідки; формування комплектів Радіоелектронної розвідки; створення у органах управління розвідкою відповідних підрозділів для управління органами оперативно-агентурної розвідки та радіоелектронної розвідки.
 - ii. На рівні Армійських корпусів – створення окремих підрозділів спеціального призначення.

5.5. Оптимізація Національної гвардії України (НГУ)

- a. Перегляд розташування місць постійної дислокації з'єднань та частин НГУ, зокрема з урахуванням збільшення чисельності та створення нових формувань. Сформувати на базі військових містечок системи автономних військових баз з необхідною інфраструктурою для розташування військових частин та із фондом службового житла та соціально-побутовою інфраструктурою для військовослужбовців та членів їх сімей.
- b. Формування танкових та механізованих підрозділів, через внесення відповідних змін до структури.
- c. Внесення змін до законодавства з метою закріплення перепідпорядкування НГУ Генеральному штабу у разі введення правового режиму воєнного стану.

6. РЕФОРМА СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Ми забезпечимо якісну і доступну медицину для громадян

6.1. Структурна реорганізація системи медичного обслуговування, для чого необхідно:

- a. Стимулювати розвиток первинної медико-санітарної допомоги на принципах загальної практики/ сімейної медицини - сімейні лікарі повинні мати відповідний рівень професійних знань та досвід, мотивацію;
- b. Змінити порядок формування контингенту осіб, що обслуговується лікарем первинної ланки, з територіально-дільничного принципу на вільний вибір пацієнтами лікаря;

6.2. Якісна та доступна медицина

- a. Інвентаризація і паспортизація медичних закладів, створення реєстрів: медичних працівників, медичних закладів, медичних препаратів з референтними цінами, медичного обладнання з референтними цінами, медичних протоколів.
- b. Створення єдиного простору медичних закладів.
- c. Запровадження для обов'язкового використання клінічні протоколи з переліком послуг та розмежуванням рівнів. Запровадження розрахунку вартості послуг.
- d. Здійснення переходу на фінансування послуг за пролікований випадок на основі DRG (diagnosis-related group, клініко-споріднені групи) та заздалегідь встановлених тарифів у межах запланованих обсягів. Розробка національного класифікатора DRG.
- e. Запровадження інтегрованої медичної допомоги та одноканального фінансування з рівня області. Сприяння добровільній інтеграції закладів у лікарсько-госпітальні об'єднання з можливістю подальшої спеціалізації лікарень-учасниць корпорації (медико-соціальні заклади, хоспіси і т.д.).
- f. Запровадження єдиної інформаційної системи для збору, обробки та прогнозування клінічних та фінансових даних, створення єдиного реєстру пацієнтів та їх медичних даних.
- g. Самоврядування медичних закладів шляхом надання статусу комунальних неприбуткових підприємств закладам охорони здоров'я через прийняття рішення відповідними органами місцевого самоврядування та затвердження нових статутів, укладення договорів на медичне обслуговування з ОДА .
- h. Створення клінічної інспекції в структурі МОЗ для контролю за впровадженням та дотриманням клінічних протоколів та захисту прав пацієнтів.
- i. Створення умов для вільного доступу приватних постачальників на ринок гарантованих державою медичних послуг. Запровадження спільних рамкових вимог та умов до приватних постачальників, як до державних, на I рівні (аналогічні стимули по економії фондів). Створення умов для закупівлі органами місцевої влади послуг у приватних постачальників (фізичних та юридичних осіб) на I і II рівні.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- j. Запровадження обов'язкового медичного страхування (єдиний канал постачання медичних послуг).
- k. Зняття заборони на зменшення кількості медичних установ.
- l. Затвердження військової медичної доктрини.

6.3. Формування системи забезпечення і підтримки якості медичної допомоги передбачає:

- a. Забезпечення розробки у відповідності до міжнародних вимог та запровадження стандартів медичної допомоги (клінічних протоколів) на основі науково-обґрунтованої медичної практики (доказової медицини), забезпечення їх систематичного перегляду.
- b. Запровадження системи контролю якості медичної допомоги для закладів охорони здоров'я. Залучення громадських організацій (об'єднань споживачів, пацієнтів, професійних (фахових) медичних організацій, медичних працівників) до оцінки якості медичної допомоги.

6.4. Здійснення раціональної фармацевтичної політики на макро- та мікрорівні, для чого необхідно:

- a. Переглянути Національний перелік основних життєво важливих лікарських засобів та виробів медичного призначення з включенням до його складу доведено ефективних та безпечних препаратів, здатних забезпечити лікування переважної більшості інфекційних, хронічних та хірургічних захворювань. Національний перелік використовувати як базовий в рамках програми державних гарантій забезпечення населення медичною допомогою, при розробці стандартів, протоколів лікування, клінічних керівництв.
- b. На основі Національного переліку розробити та запровадити формулярну систему медикаментозного забезпечення як організаційний та економічний інструмент постачання і використання ефективних лікарських засобів.
- c. Здійснити заходи щодо зменшення лібералізації відпуску лікарських засобів в аптеках і запровадження принципів рецептурного відпуску препаратів.
- d. Забезпечити професійну підготовку керівників органів та закладів охорони здоров'я в сфері менеджменту у відповідності до сучасних вимог.
- e. Забезпечити розвиток служб соціальної допомоги та їх доступності, поліпшення координації між сектором охорони здоров'я і соціальним сектором, із врахуванням вікової структури населення України.

7. ДЕРЕГУЛЯЦІЯ ТА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА

Ми забезпечимо створення сприятливого бізнес - середовища, в тому числі для розвитку малого і середнього бізнесу, та залучення додаткових інвестицій

7.1. Створення конкурентних умов ведення бізнесу та сприятливого для інвестицій середовища

- a. Вдосконалення умов міжнародної торгівлі, захисту інвесторів, спрощення підключення до системи електропостачання, реєстрації власності з метою досягнення показників країн лідерів (топ 20) за рейтингом Світового банку «Doing Business».
- b. Зменшення кількості дозволів, ліцензій, сертифікації та надмірного регулювання бізнесу.

7.2. Податкова реформа

- a. Скорочення кількості податків та зборів шляхом:
 - I. скасування малоефективних: збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності, збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності, рентна плата за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України, збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір, збір на розвиток виноградарства, садівництва та хмелярства;
 - II. включення до складу екологічного податку збору за спеціальне використання лісових ресурсів та збору за першу реєстрацію транспортного засобу;
 - III. встановлення єдиного платежу (рентна плата) за користування природними ресурсами та скасування плати за користування надрами, збору за користування радіочастотним ресурсом України, збору за спеціальне використання води;
 - IV. пропорційного підвищення ставки акцизного податку на бензин, дизпаливо, скраплений газ за рахунок скасування екологічного податку з палива;
 - V. перенесення плати за землю до місцевих податків у складі податку на нерухоме майно.
- b. Розрахунок об'єкта оподаткування податком на прибуток виходячи із сформованого згідно МСФО або П(С)БО фінансового результату у фінансовій звітності:
 - I. для малого та середнього бізнесу (дохід до 20 млн. грн. в рік.) без коригувань;
 - II. для великого бізнесу з декількома коригуваннями (амортизація, резерви, фінансові витрати).

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- c. Перегляд галузевих пільг та запровадження нової системи оподаткування податком на прибуток страховиків.
- d. Зниження єдиного соціального внеску до 23 %.
- e. Запровадження разового добровільного декларування громадянами їх майна без оподаткування та штрафів, контроль за великими витратами, оподаткування ПДФО сум перевищення витрат над задекларованими доходами.
- f. Запровадження акцизного податку з реалізації через роздрібну торговельну мережу алкогольних напоїв, тютюнових виробів та палива. Ставка податку встановлюватиметься місцевими органами влади у розмірі не більше 5%.
- g. Встановлення єдиної ставки акцизного податку на цигарки з фільтром та без фільтру поетапно протягом двох років.
- h. Оптимізація кількість груп платників єдиного податку до чотирьох:
 - I. залишити 1 та 2 групу платників та підвищити рівень доходу, який дозволяє їм бути платниками єдиного податку;
 - II. платників 3-6 груп об'єднати в 3 групу та знизити їм ставки єдиного податку;
 - III. ввести 4 групу платників – сільськогосподарських товаровиробників, внаслідок чого скасовується фіксований сільськогосподарський податок.
- i. Встановлення обов'язку щодо використання реєстраторів розрахункових операцій фізичними особами-підприємцями, які є платниками єдиного податку, крім тих, що здійснюють діяльність на ринках та з пересувних торговельних об'єктів.
- j. Включення до бази оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, комерційної нерухомості, скасування неоподаткованого мінімуму площі, надання права органам місцевої влади встановлювати розмір ставки та пільги.

7.3. Реформа трудових взаємовідносин

- a. Схвалення нової редакції Трудового кодексу, який передбачатиме надання роботодавцю можливості швидко оптимізувати наявний трудовий ресурс відповідно до економічної ситуації підприємства та стану ринкової кон'юнктури (спрощення механізмів прийому та звільнення працівників за погодженням сторін без погодження з профспілками, впровадження індивідуального режиму гнучкого робочого часу, можливість тимчасового переведення працівників на роботу в інші підприємства).

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

7.4. Створення умов для вільної міжнародної торгівлі та зняття непрямих технічних бар'єрів на продаж української продукції в країни ЄС

- a. Підтвердження відповідності української системи технічного регулювання вимогам ЄС шляхом: створення незалежних органів стандартизації та метрології у відповідності до прийнятих законів; розробки та впровадження технічних регламентів на основі директив Нового та Глобального підходу; розробки та схвалення визначених технічними регламентами державних стандартів, адаптованих до вимог ЄС.
- b. Забезпечення належного рівня безпечності харчової продукції, шляхом запровадження системи регулювання та державного контролю за безпечністю харчової продукції «від лану до столу», реалізації системи НАССР на українських підприємствах.

7.5. Перехід від державного контролю до підтримки бізнесу

- a. Завершення скорочення кількості регуляторних та контрольних органів шляхом їх злиття або ліквідації, забезпечення усунення дублювання функцій між органами державного нагляду (контролю).
- b. Обмеження повноважень органів державного нагляду (контролю) щодо застосування штрафних санкцій, зокрема, повноцінне запровадження механізму припинення діяльності бізнесу виключно за рішенням суду.
- c. Завершення запровадження ризикорієнтованої системи державного нагляду (забезпечити затвердження всіма контролюючими органами переліків питань для проведення перевірок та уніфікованих форм актів за результатами перевірок, скасування нормативних актів, які не охоплюються відповідними переліками питань).
- d. Скасування неактуальних нормативно-правових актів (зокрема САНПін), та акти які не розміщені у вільному доступі.
- e. Створення інтегрованої бази даних контролюючих органів.
- f. Розширення кількості видів ділової діяльності, які можуть самостійно оцінювати себе на відповідність вимогам та прийнятим нормам на заміну системи державного нагляду (контролю).

7.6. Спрощення процедур в сфері будівництва

- a. Забезпечення до 2016 року зонування територій щонайменше в обласних центрах.

8. РЕФОРМА ЕНЕРГЕТИКИ ТА ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНІСТЬ

- Ми забезпечимо залучення масштабних приватних інвестицій в енергетичну галузь для збільшення власного видобутку газу, нафти та вугілля
- Ми проведемо диверсифікацію джерел постачання імпортного газу (не більше 30% споживання на частку одного постачальника) та палива для атомних електростанцій з метою посилення конкуренції між постачальниками, зменшення рівня монополізації та ізоляції українського енергетичного ринку
- Ми проведемо структурні реформи в енергетичній галузі, що включають лібералізацію газового та електроенергетичного ринків, реорганізацію НАК «Нафтогаз України» та перехід на єдині для всіх груп споживачів принципи ціноутворення на газ та електроенергію з метою зниження витрат держави і створення стимулів для їх економії

8.1. Приведення податкового навантаження на нафтогазовидобувну галузь у відповідність до кращої світової практики

- Починаючи з 2015 р. плата за користування надрами при видобутку природного газу для компаній-утримувачів спецдозволів буде знижена до прийнятного рівня (не більше 30% для приватних компаній), який забезпечить конкурентний дохід на інвестований капітал, поверне галузі ресурс для розвитку та дозволить конкурувати за інвестиції в регіоні (грудень 2014 р.)
- Гарантування стабільності та незмінності фіскального режиму для галузі видобування вуглеводнів задля залучення значних довгострокових іноземних інвестицій (грудень 2014 р.)
- Впровадження диференційної системи ставок плати за користування надрами для створення сприятливих умов видобутку вуглеводнів на виснажених родовищах, низькодебітних свердловинах і родовищах зі складними умовами розробки, що дозволить розробляти комерційно непривабливі за існуючих умов поклади (грудень 2014 р.).

8.2. Удосконалення законодавства та регуляторного середовища для залучення приватних інвестицій в енергетичну галузь

- Створення привабливого та зрозумілого для міжнародного інвестора кодифікованого базового законодавства, що передбачає:
 - кодифікацію нормативно-правової бази у сфері надрокористування шляхом прийняття оновленої редакції «Кодексу про надра», яка поєднає у собі удосконалені норми законів “Про нафту і газ”, “Про газ (метан) вугільних родовищ”, “Про державну геологічну службу”, “Гірничий закон України” та оновлені норми відповідних урядових актів у частині порядку надання спеціальних дозволів та проведення аукціонів з їх продажу;
 - підвищення рівня гарантії майнових прав інвесторів за допомогою закріплення на рівні закону вичерпного переліку причин

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- призупинення дії або анулювання спецдозволів, а також першочергового права розвідника корисних копалин на їх видобуток;
- III. надання можливості відчуження права користування надрами у якості предмету іпотеки, внеску в статутний капітал, спільну діяльність;
 - IV. спрощення надання земельних ділянок для проведення пошукових та геологорозвідувальних робіт, прокладання трубопроводних та електричних мереж;
 - V. підвищення прозорості принципу розрахунку початкової вартості спецдозволів, зокрема впровадження диференційованого підходу залежно від цільового призначення робіт (розвідка чи видобуток), ступеня достовірності геологічних матеріалів (ресурси чи запаси) і виду покладів залежно від складності видобутку (традиційні чи нетрадиційні методи);
 - VI. упровадження особливих правил для розробки та видобутку нетрадиційних вуглеводневих покладів;
 - VII. виключення вимоги щодо обов'язковості для надрокористувачів проведення моніторингу та наукового супроводження виконання особливих умов користування надрами;
 - VIII. запровадження спрощеного онлайн доступу до державної геоінформації в обсязі та цифровій якості, необхідній для вияву комерційної зацікавленості приватних надрокористувачів;
 - IX. удосконалення механізму державно-приватного партнерства в межах спільної діяльності та/або угод про розподіл продукції. (грудень 2014 р.)
- b. Лібералізація електроенергетичного ринку, шляхом переходу від моделі єдиного покупця до моделі прямих договорів між постачальниками та споживачами електричної енергії та балансуючого ринку (впровадження Закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України»).
 - c. Перехід до стимулюючого тарифоутворення в сфері передачі та поставки електричної енергії (2015 р.).

8.3. Імплементация європейського законодавства в сфері енергетики у відповідності до Договору про приєднання до Енергетичного Співтовариства

- a. Проведення комплексної реорганізації НАК «Нафтогаз України» та забезпечення прозорого та безперешкодного доступу до газотранспортної інфраструктури шляхом здійснення ефективного розмежування газових бізнесів за основними сферами виробничої діяльності (протягом 2015 р.).
- b. Виділення діяльності з транспортування та підземного зберігання газу із структури НАК «Нафтогаз України». Залучення кваліфікованих інвесторів до управління активами газотранспортної системи та підземних сховищ газу, що передбачає 100% збереження майна у державній власності та залучення іноземних інвестицій для їх комплексної модернізації (протягом 2015 р.).

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- c. Гармонізація регуляторного середовища функціонування ринку газу в Україні з європейськими нормами. Зокрема, перехід на тарифну систему транспортування «вхід-вихід» (січень 2015 р.).

8.4. Забезпечення прозорості та створення ефективного ринку

- a. Повноцінне впровадження стандартів Ініціативи щодо прозорості видобувних галузей (EITI).
- b. Впровадження сучасних європейських стандартів корпоративного управління держаними енергетичними компаніями у відповідності до рекомендацій Організації економічного співробітництва та розвитку.

8.5. Поетапна ліквідація перехресного субсидіювання в газовій галузі та електроенергетиці

- a. Ліквідація багаторівневої тарифної системи – скасування з 1 травня 2015 року диференціації оптових цін на газ для населення, підприємств теплокомуненерго та комерційних споживачів. Кінцеві/роздрібні ціни на природний газ для населення та тарифи на тепло будуть поетапно приведені до економічно-обґрунтованого рівня у відповідності до зобов'язань перед МВФ, при цьому буде здійснений перехід до адресних дотацій соціально-вразливим верствам населення, розмір та механізм адміністрування яких повинен визначатися на місцевому рівні.
- b. Ліквідація перехресного субсидіювання в електроенергетиці шляхом відміни пільгових тарифів для окремих галузей промисловості та встановлення тарифів для всіх споживачів на економічно-обґрунтованому рівні.

8.6. Реформа вугільної галузі

- a. Лібералізація вугільного ринку:
 - i. впровадження біржової форми торгівлі вугіллям (електронні торги) з метою переходу до ринкового ціноутворення на енергетичне вугілля;
 - ii. перехід на прямі договори продажу вугілля, ліквідація ДП «Вугілля України».
- b. Приватизація усіх вугледобувних підприємств відповідно до Закону України «Про особливості приватизації вугледобувних підприємств».
- c. Ліквідація/консервація усіх шахт, які не вдалося приватизувати.
- d. Реалізація Концепції створення системи соціальної підтримки працівників підприємств вугільної галузі та населення територій, на яких розміщуються вугледобувні та вуглепереробні підприємства, що перебувають у стадії ліквідації (консервації).

8.7. Диверсифікація джерел постачання газу та палива для атомних електростанцій

- a. Збільшення імпорту газу з ЄС шляхом розширення технічних можливостей постачання за напрямом європейського газотранспортного коридору «Північ-Південь».
- b. Диверсифікація постачальників палива для атомних електростанцій і послуг на окремих стадіях ядерно-паливного циклу.
- c. З 2018 р. введення в дію норми про те, що жодна іноземна країна або компанія не можуть бути джерелом постачання понад 30% від річного обсягу споживання Україною газу.

8.8. Енергоефективність

- a. Здешевлення вартості банківських кредитних ресурсів для мешканців житлових будинків, що спрямовуються на цілі підвищення енергетичної ефективності таких будинків, за рахунок державної підтримки.
- b. Стимулювання залучення приватних інвестицій в модернізацію об'єктів теплокомуненерго шляхом компенсації за рахунок коштів державного бюджету частини вартості таких інвестицій.
- c. Залучення приватних інвестицій в підвищення енергетичної ефективності об'єктів державної та комунальної власності (школи, вузи, лікарні тощо), в тому числі запуск ринку ЕСКО-компаній, встановлення можливості укладання довгострокових договорів на продаж тепла, що вироблено з альтернативних джерел.
- d. Створення законодавчих механізмів використання зекономлених коштів державного бюджету внаслідок зменшення споживання газу за рахунок інвестицій в енергоефективні заходи на підтримку подальших інвестицій в енергоефективність.
- e. Реалізація вимог Директив ЄС в частині встановлення мінімальних вимог до енергетичної ефективності будівель, запровадження ринку енергоаудиту.

9. РЕФОРМА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Ми забезпечимо можливість самостійного прийняття рішень власниками багатоквартирних будинків стосовно всіх питань управління будинком, залучення кредитних ресурсів та модернізацію будинків, можливість контролю якості комунальних послуг; створимо умови для розвитку конкурентного ринку надання послуг з управління житловими будинками; забезпечимо комерційний облік споживання населенням комунальних ресурсів; створимо умови для модернізації комунальної інфраструктури.

9.1. Створення ефективного власника житла в багатоквартирних житлових будинках, здатного управляти належним йому майном, контролювати якість надання комунальних послуг

- a. Вдосконалення діяльності об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, в тому числі шляхом запровадження обов'язковості рішень ОСББ для всіх власників у будинках, де створено ОСББ, запровадження справедливого порядку визначення голосів, які належать кожному співвласнику, чіткого закріплення відповідальності власників відносно один одного, ОСББ та третіх осіб.
- b. Створення законодавчої бази для прийняття рішень загальними зборами в багатократних будинках, де власники не об'єдналися в ОСББ, надання можливості отримання власниками квартир в будинку інформації з реєстру про належність квартир в таких будинках іншим власникам.

9.2. Ліквідація монополії на ринку обслуговування житла

- a. Усунення регуляторних бар'єрів для входу нових компаній на ринок управління житловими будинками.
- b. Встановлення на рівні закону правил роботи, обов'язків та відповідальності управляючих компаній.

9.3. Запровадження 100 % комерційного обліку виробництва та споживання газу, води та тепла до 2017 року

9.4. Модернізація комунальної інфраструктури

- a. Вдосконалення механізмів тарифного та ліцензійного регулювання суб'єктів природних монополій, в тому числі через механізми RAB – регулювання, з метою, з одного боку, забезпечення таких суб'єктів необхідними фінансовими ресурсами для модернізації комунальної інфраструктури, а з іншого боку, встановлення цим суб'єктам вимог щодо підвищення якості комунальних послуг та здійснення контролю за виконанням відповідних вимог.
- b. Запровадження в схемах теплопостачання населених пунктів механізму, відповідно до якого визначатиметься регламентована територія теплопостачання, в межах якої

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

може діяти тільки конкретна система тепlopостачання (централізована чи автономна/індивідуальна). Встановлення чіткої відповідальності споживачів за самовільне користування тепловою енергією та від'єднання/відключення від теплових мереж/внутрішньобудинкових систем централізованого опалення.

10. РЕФОРМА ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ

Ми інтегруємо український фінансовий сектор в світові ринки капіталу, забезпечимо розвиток його інфраструктури та приведемо регулювання фінансового сектору у відповідність до кращих європейських практик. Ліквідуємо перешкоди для залучення іноземних інвестицій, надасть можливість українському бізнесу вільно залучати капітал на внутрішньому та іноземних ринках та підвищить якість надання фінансових послуг

10.1. Запровадження ефективного регулювання

- a. Посилення якості регулювання фінансового сектору шляхом передачі часткових функцій щодо нагляду за бюро кредитних історій та кредитними союзами від НКЦПФР та Нацкомфінпослуг до Національного Банку України.
- b. Гармонізація вимог до учасників фондового ринку з директивами ЄС та посилення контролю за виконанням пруденційних вимог з подальшим підвищенням надійності учасників фондового ринку та зменшення їх кількості.
- c. Приведення законодавства про регулювання страхових компаній у відповідність до директив ЄС.
- d. Ліквідація можливості ухилення від оподаткування через інструменти фондового ринку, шляхом запровадження механізмів ефективного виявлення та ліквідації фіктивних акціонерних товариств та посилення регулювання інститутів спільного інвестування.

10.2. Залучення інвестицій в надійні інструменти

- a. Лібералізація валютного регулювання та валютного контролю шляхом відміни застарілих регуляторних актів та зняття обмежень щодо транскордонного руху капіталу.
- b. Розвиток інструментів фондового ринку шляхом прийняття нового закону про деривативи та удосконалення законодавства щодо корпоративних облігацій та щодо оподаткування доходу від операцій з фінансовими інструментами.
- c. Покращення корпоративного управління в публічних компаніях в частині захисту прав міноритарних акціонерів, зокрема, в частині запровадження похідних позовів та корпоративних секретарів, з одночасним спрощенням можливості перетворення публічних компаній, що не готові брати на себе підвищені зобов'язання в приватні шляхом обов'язкового викупу акцій міноритаріїв.

10.3. Розвиток інфраструктури фінансового сектору

- a. Створення сучасної біржової інфраструктури з залученням провідних іноземних біржових операторів та удосконалення розрахункової інфраструктури, що зменшить ризики учасників та дозволить сконцентрувати торги валютою, деривативами, акціями, облігаціями та іншими фінансовими інструментами на біржовому ринку.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- b. Запровадження постійно функціонуючого механізму отримання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб коштів з державного бюджету для забезпечення безперебійного виконання зобов'язань щодо повернення гарантованого державою обсягу депозитів фізичних осіб у неплатоспроможних банках.

11. ІНФРАСТРУКТУРА ТА ТРАНСПОРТ

Ми забезпечимо розвиток конкуренції на транспорті, недискримінаційний доступ нових суб'єктів на ринок, в тому числі справедливий доступ до об'єктів транспортної інфраструктури; запровадимо ефективне управління державними активами транспортної інфраструктури

11.1. Залізничний транспорт

- a. Розмежування господарських функцій і функцій державного управління (господарські функції передаються до Публічного акціонерного товариства “Українська залізниця», функції державного управління – відповідним органам державної виконавчої влади).
- b. Утворення публічного акціонерного товариства “Українська залізниця» як холдингової компанії, створення на базі субхолдингових ефективних вертикально-інтегрованих бізнесів за видами діяльності на принципах прозорості, ліквідації перехресного субсидіювання між видами діяльності.
- c. Прийняття нового закону про залізничний транспорт, що буде передбачати збереження монополії держави відносно експлуатації об'єктів інфраструктури залізничного транспорту (полотно та пов'язані з ним об'єкти, об'єкти, що забезпечують безпеку та виконання диспетчерських функцій тощо), створення конкурентного ринку перевізників, забезпечення рівного доступу всіх суб'єктів господарювання до об'єктів інфраструктури.

11.2. Морські порти та річковий транспорт

- a. Зупинення передачі морських портів в довгострокову концесію. Здійснити їх приватизації після стабілізації ситуації на сході.
- b. Прийняття базового закону «Про внутрішній річковий транспорт» для встановлення загальних правил здійснення перевезень внутрішніми водами, управління портовою інфраструктурою, порядку доступу до неї, порядку здійснення комерційної діяльності в річких портах, підходів до закріплення об'єктів портової інфраструктури в державній власності або їх приватизації.

11.3. Експлуатація доріг

- a. Передача доріг місцевого значення до сфери відповідальності відповідних обласних державних адміністрацій з одночасною передачею джерел фінансових ресурсів, необхідних для виконання відповідних функцій.
- b. Розмежування функцій замовника та виконавця будівництва та ремонту доріг шляхом створення на базі ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України» регіональних компаній та їх подальшої приватизації.

ПРОЕКТ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ ОБГОВОРЕННЯ

- c. Включення до контрактів на будівництво автомобільних доріг обов'язкової умови про надання підрядником гарантії якості та підтримки після введення в експлуатацію.
 - d. Здійснення з боку держави ефективного контролю за дотриманням норм вагового навантаження.
-

12. РЕФОРМА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Ми запровадимо ринок землі та створимо ефективну систему підтримки сільгоспвиробника

12.1. Реформування системи державної підтримки сільськогосподарського виробництва та залучення фінансування у галузь

- a. Забезпечення прозорості системи державної підтримки сільського господарства (менша кількість програм, менше вимог до заявників).
- b. Відмова від державного регулювання цін на сільськогосподарську продукцію.
- c. Практичне запровадження нових фінансових інструментів (ф'ючерси, аграрні розписки).
- d. Приватизація державних підприємств, підпорядкованих Мінагрополітики.

12.2. Сприяння міжнародній торгівлі

- a. Перехід від обмежень експорту до формування державного продовольчого резерву для забезпечення продовольчої безпеки країни.
 - b. Зменшення витрат, пов'язаних із реалізацією сільськогосподарської продукції, зокрема, скасування надмірних дозвільних документів (сертифікати якості, карантинні та ветеринарні сертифікати).
-

13. СОЦІАЛЬНА ТА ГУМАНІТАРНА РЕФОРМА

Ми забезпечимо соціальний захист особам які найбільше його потребують, створимо умови для підвищення якості та доступності освіти

13.1. Гарантування соціального захисту

- a. Об'єднання фондів соціального страхування в єдиний Фонд соціального страхування на базі Пенсійного фонду, який буде забезпечувати виплату пенсій та усіх інших виплат в межах соціального страхування.
- b. Створення Соціального агентства з відповідними територіальними органами щодо реалізації державної соціальної політики, зокрема здійснення соціальних виплат які здійснюються з державного бюджету, надання пільг, субсидій, компенсацій шляхом реформування Міністерства соціальної політики та структурних підрозділів з питань соцзахисту населення та у справах сім'ї місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування.
- c. Зниження єдиного соціального внеску до 23 %. Розширення охопленням соціальним страхуванням зайнятого населення.
- d. Спрямування пільг та соціальних виплат виключно на незахищені верстви населення шляхом прив'язки таких виплат до доходів сім'ї.
- e. Створення Служби зайнятості у формі центрального органу виконавчої влади з основною функцією надання послуг з працевлаштування, а виплату допомоги по безробіттю буде здійснювати Фонд соціального страхування.
- f. Розрахунок та запровадження соціальних стандартів за всіма видами соціальних послуг, що надаються державою. Перехід на фінансування соціальних послуг відповідно до затверджених державних соціальних стандартів.
- g. Розвиток мережі неприбуткових установ, які покривають потреби соціально-незахищених верств населення щодо надання соціальних послуг. Передбачити відповідні механізми та їх фінансування.
- h. Створення належної системи соціального захисту учасників АТО.

13.2. Якісна освіта

- a. Скасування ліцензування ВНЗ.
- b. Реорганізація Національної та галузевих академій наук, перехід на фінансування наукових розробок за важливими для держави напрямками виключно на конкурсній системі замовлення.
- c. Розробка механізмів підвищення престижності професійно-технічної освіти та залучення роботодавців до розробки програм, залучення викладачів та практиків.

ПІДПИСИ УЧАСНИКІВ

Ця Коаліційна Угода укладена в місті Києві « » жовтня 2014 року керівниками та членами депутатських фракцій, які підписалися нижче:

П.І.Б.:

Підпис:

[ФРАКЦІЯ]

[ФРАКЦІЯ]

ДОДАТОК 1. ЗРАЗОК ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЧЛЕНА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Я, _____ - запропонований Коаліцією депутатських фракцій та призначений Верховною Радою України членом Кабінету Міністрів України, а саме Міністром _____, підтримую умови Коаліційної Угоди та зобов'язуюсь неухильно, своєчасно та у належний спосіб забезпечити їх виконання в повному обсязі в межах сфери відповідальності, яка віднесена до моєї компетенції.

Я усвідомлюю політичну відповідальність за забезпечення виконання умов Коаліційної Угоди Кабінетом Міністрів України в цілому та мною особисто. Наслідки незабезпечення виконання умов Коаліційної Угоди Кабінетом Міністрів України в цілому та мною особисто, які відносяться до сфери моєї відповідальності, мені відомі і зрозумілі.

« ___ » _____ --2014 року _____